

Р Е Ш Е Н И Е

№497

град Перник, 23 юни 2014 година

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, касационен състав, в открито съдебно заседание на единадесети юни през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

ИВАЙЛО И.

при секретаря А.М. и с участието на представител на Окръжна прокуратура - Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №405 по описа на съда за 2014 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от ЕТ „Н.И. *** представлявано от Н.Н. - едноличен собственик, против решение №116 от 15.04.2014 г. на Районен съд - Радомир, постановено по НАХД №59 по описа на съда за 2014 г.

С атакувания съдебен акт е изменено НП №23-2307234 от 08.01.2014 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ (Д „ИТСО“), издадено срещу ЕТ „Н.И. ***“, като за същото нарушение - по чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ наложеното административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000 (три хиляди) лв. е намалено на 1 500 (хиляда и петстотин) лв.

В жалбата се твърди, че решението на първата съдебна инстанция е незаконосъобразно. Жалбоподателят възразява срещу изводите на районния съд за законосъобразно проведено и без процесуални нарушения производство по налагане на административно наказание като твърди, че в акта и НП не се съдържа описание на нарушението, а актът е подписан само от един свидетел. Без да излага конкретни доводи жалбоподателят единствено бланкетно твърди, че НП и „по същество“ е незаконосъобразно. В съдебно заседание ЕТ „Н.И. ***“ се представлява от адв. Б., която заявява, че жалбата се поддържа. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата - Д „ИТСО“ пред съда не изпраща представител, както и не заявява становище във връзка с жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Предлага

първоинстанционния съдебен акт да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна по делото пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт. Пред касационния съд писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване не са представени.

Административен съд – Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка на атакуваното решение в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Радомир като първа инстанция. Решението е постановено от едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите ведно с диспозитива на съдебния акт безпротиворечиво личи волята на решаващия състав защо процесното НП бива изменено само в частта, относно размера на санкцията. Провереният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна:

За да постанови обжалваното решение решаващият състав на Районен съд – Радомир е приел за безспорно от фактическа страна, че на 10.12.2013 г. в хода на извършвана проверка по спазване на трудовото законодателство в обект на контрол – охраняем паркинг, находящ се в гр. Р, стопанисван от настоящия жалбоподател, инспектори от Д „ИТСО“ заварили в обекта да престира труд като „охрана“ лицето И.Ц.И.. В предоставена му от инспекторите декларация-образец последният вписал, че работи като охрана, с определено работно време и място, срещу уговорено възнаграждение. При документална проверка, извършена на 12.12.2013 г. работодателят представил сключен с И. граждански договор от дата 01.07.2013 г. За така установеното на 12.12.2013 г. със съставяне на акт за нарушение срещу ЕТ „Н.И. ***“ е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното от фактическа страна Районен съд – Радомир, при извършена служебна проверка за законосъобразност на производството по налагане на административно наказание и актовете, обективирали го, не установил пороци, обуславящи процесуална незаконосъобразност, които да са достатъчно или самостоятелно основание за отмяна на процесното НП.

Разгледал съществото на заявения пред него правен спор решаващият първоинстанционен състав, след преценка за достатъчност и съвкупна преценка на доказателствените материали, събрани по делото е постановил, че въз основа на тях е безспорно, че именно търговеца, посочен за нарушител, е осъществил вменения с акта за установено нарушение административнонаказателен състав, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната

отговорност на търговеца. При изследване на законосъобразността на НП относно вида и размера на определеното да бъде наложено административно наказание районният съд е приел същото за правилно определено по вид и наложено на основание относима законова разпоредба в санкционната ѝ част, но завишено по размер, предвид обстоятелствата по извършване на нарушението във връзка с правилата за определяне на наказанието уредени с чл. 27 на ЗАНН и целите на административното наказване, заложили в чл. 12 на ЗАНН, при което е намалил имуществената санкция в размер на минимума, предвиден за процесното нарушение.

Административен съд – Перник намира изводите на първата съдебна инстанция за процесуална законосъобразност на производството по налагане на административно наказание, както и по съществото на спора относно съставомерност на нарушението и неговото авторство и необходимост от редуциране на наложеното административно наказание към минимално заложения от законодателя размер, за правилни.

Без основание е твърдението на жалбоподателя за процесуални пороци на производството по налагане на административно наказание. Актът и издаденото въз основа на него наказателно постановление съдържат обстоятелствени части, в които ясно и съответно на посочените за нарушени законови разпоредби е описано установеното административно нарушение така, че за наказаното лице не е останало неясно защо бива налагано административно наказание.

Други основания за касиране на първоинстанционния съдебен акт в жалбата не се съдържат. Касационният съд дължи служебно проверка единствено относно приложимия и приложен материален закон и по повод извършването ѝ намира изводите на районния съд по съществото на спора и приетото за безспорно извършено от търговеца, в качеството му на работодател, нарушение на посочената разпоредба на КТ за правилни и законосъобразни. Представеният в производството граждански договор, както и тезата на наказаното лице и неговия процесуален представител, без съмнение водят до извод за опит за заобикаляне на трудовото законодателство и прикриване на трудови правоотношения посредством фиктивно сключвани граждански договори. Всички доказателства, събрани и приобщени във връзка със спора водят до безсъмнен извод за неуредени като трудови посредством сключването на писмен договор правоотношения по предоставяне на работна сила, а именно: с уговорен работен функционален режим – периодично повтарящи се престации имащи трудов резултат и постоянен характер, съобразно график – работно време, на територията на обект, свързан с основната дейност на търговеца – работно място, срещу уговорено и ежемесечно изплащано възнаграждение, като при извършването на трудовите си функции И. не е бил независим от насрещната страна по договора.

На следващо място правилно е и решението на районния съдия и да редуцира размера на определеното да бъде наложено административно наказание в стойност на минимума, но в границите на наказанието, предвидено за процесното нарушение, което се

явява съобразено с разпоредбите на чл. 27 от ЗАНН и служи на целите на административното наказване, заложи в чл. 12 на ЗАНН.

Направеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на направените по делото разноси няма да бъде уважено. Съгласно Тълкувателно решение №2/03.06.2009 г. на ВАС по ТД №7/2008 г., задължително за органите на съдебната власт на основание чл. 130, ал. 2 от ЗСВ, административните съдилища не присъждат разноси в производствата по касационни жалби срещу решенията на районните съдилища по административнонаказателни дела, каквато е вече и константната съдебна практика.

Предвид горните изводи обжалваното първоинстанционно решение като валидно, допустимо и постановено при правилно приложение на материалния закон следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба ще бъде отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК касационен състав на Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №116 от 15.04.2014 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД №59 по описа на съда за 2014 г., с което е изменено НП №23-2307234 от 08.01.2014 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, издадено срещу ЕТ „Н.И. ***“, като за същото нарушение – по чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) във вр. с чл. 1, ал. 2 от КТ във вр. с чл. 414, ал. 3 от КТ наложеното административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000 (три хиляди) лв. е намалено на 1 500 (хиляда и петстотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/